

ŚRODKI UPRASZCZAJĄCE — PODRĘCZNIK

80 środków upraszczających w ramach polityki spójności 2021–2027

Nr	Środek upraszczający	Opis	Podstawa prawna (artykuł)
I. Ramy prawne — krótsze, ujednoczone ramy prawne gwarantujące pewność od samego początku			
1	Jednolity zbiór przepisów dla 7 funduszy objętych zarządzaniem dzielonym	Po raz pierwszy 7 funduszy objętych zarządzaniem dzielonym jest objętych jednym systemem. Ten prosty, a zarazem wszechstronny zbiór przepisów zapewnia jednolite zasady wdrażania dla wszystkich.	RWP
2	Przyjazne dla użytkownika RWP	Struktura legislacyjna: zmieniono strukturę rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów, aby ułatwić jego zrozumienie. Wiele przepisów usunięto lub włączono do treści tekstu legislacyjnego lub załączników. Zracjonalizowano nakładające się obszary i powtórzenia w celu ustanowienia kompleksowych ram prawnych.	RWP wraz z załącznikami
3	Wspólne rozporządzenie w sprawie FS i EFRR Połączenie 3 funduszy w celu utworzenia EFS+	Jedno prostsze i krótsze rozporządzenie (zamiast dwóch). Połączenie EFS, FEAD i YEI przyczyni się do zwiększenia widoczności i czytelności działań UE w obszarach zatrudnienia i w sferze społecznej. Ułatwi to również połączenie działań na rzecz włączenia społecznego i aktywizacji, zapewniając jednocześnie utrzymanie prostszych zasad dotyczących trudności materialnych.	EFRR i FS ESF+
4	(Prawie) wszystkie przepisy w jednym miejscu, w tym samym czasie	Znacznie zmniejszono liczbę uprawnień. Uprawnienia regulują szczegóły operacyjne w ramach rozporządzeń wykonawczych lub delegowanych, ale są opracowywane dopiero po wejściu w życie RWP. Ta zmiana zwiększa zatem pewność prawną i zmniejsza potencjalne opóźnienie. W latach 2014–2020 było ich ponad 50; w okresie 2021–2027 będzie ich 9 (nie licząc decyzji wykonawczych Komisji).	DA — art. 63(10), art. 73(4), art. 88(4), art. 89(4), art. 107 oraz IA — art. 37(6), art. 38(5), art. 63(11), art. 66(4), art. 98(4), art. 103(2), art. 104(4)
5	Większa pewność w zakresie okresu przejściowego — przejrzystość w zakresie stopniowego wykonywania	Wprowadzono wyraźne przepisy dotyczące stopniowego wykonywania operacji między okresami programowania. Przepisy te gwarantują nową pewność prawną i przewidywalność dla instytucji zarządzających i państw członkowskich. Wynik: rozpoczęcie projektów pod koniec okresu jest prostsze i mniej ryzykowne.	Art. 111 RWP
6	Wspólne szablony dostępne z góry	Załączniki zawierają szablony powszechnie stosowane w związku z funduszami. Pomoże to przyspieszyć wdrażanie, ponieważ wszystkie elementy istotne dla programowania i rozpoczęcia wdrażania są znane z góry.	Załączniki II, V–VII, XIV–XX do RWP
7	Kluczowe przepisy, krótszy i prostszy tekst	Tekst rozporządzenia został skrócony o prawie 50%. Prostsze, jaśniejsze sformułowania stosowane w całym tekście.	RWP, EFRR/FS, ESF+

II. Ramy polityki — usprawniona struktura ułatwiająca programowanie

8	Krótsza lista, większa elastyczność	<p>11 celów tematycznych na lata 2014–2020 skonsolidowano w 5 celów polityki. Szersze cele polityki ułatwiają sprawozdawczość i pozwalają państwom członkowskim na większą elastyczność w przesuwaniu funduszy w ramach priorytetu.</p> <p>Zmniejszono również liczbę celów szczegółowych.</p>	<p>Art. 4 RWP</p> <p>Art. 2 EFRR/FS</p> <p>Art. 4 ESF+</p>
9	Potencjał administracyjny zintegrowany z celami sektorowymi	<p>Inwestycje w zdolności administracyjne można teraz realizować w ramach każdego celu politycznego zamiast wprowadzania oddzielnego celu polityki (patrz cel polityki 11 w latach 2014–2020).</p>	<p>Art. 2 EFRR/FS</p>
10	Prostsze zasady koncentracji tematycznej	<p>Koncentracja tematyczna będzie teraz obliczana na szczeblu krajowym, co zapewni państwom członkowskim większą elastyczność i możliwości wyboru na szczeblu regionalnym. Koncentracja tematyczna EFRR uwzględni poziomy rozwoju i wymogi ESF+ w zakresie koncentracji tematycznej w obszarach objętych odpowiednimi zaleceniami dla poszczególnych krajów; w odniesieniu do młodzieży i kwestii trudności materialnych są dostosowane do potrzeb państw członkowskich.</p>	<p>Art. 3 EFRR/FS</p> <p>Art. 7 ESF+</p>
11	Prostsze sformułowanie celów polityki	<p>Cele polityki (i cele szczegółowe) zawierają cele zamiast długiego opisu elementów, środków i szczegółowych informacji na temat możliwych działań.</p>	<p>Art. 4 RWP</p> <p>Art. 2 EFRR/FS</p> <p>Art. 4 ESF+</p>

III. Warunki — mniej wymogów strategicznych w celu zwiększenia skuteczności polityki

12	Mniej warunków podstawowych	<p>20 warunków zamiast prawie 40 w okresie 2014–2020.</p> <p>Warunki są ściśle skoncentrowane na obszarach polityki, które mają największy wpływ na skuteczność polityki spójności. Nie obejmują istniejących zobowiązań prawnych. Ponadto warunki nie obejmują obszarów, w których bardziej odpowiednie są inne środki, takie jak priorytety programowe, kryteria kwalifikowalności projektów lub środki dotyczące potencjału administracyjnego.</p>	<p>Załączniki III, IV do RWP</p>
13	Skrócone i bardziej jednoznaczne kryteria, które muszą być spełnione	<p>Kryteria są mniej liczne, jaśniejsze, bardziej konkretne i łatwiejsze do zmierzenia.</p>	<p>Załączniki III, IV do RWP</p>
14	Możliwość automatycznego zastosowania	<p>Nie ma potrzeby oceny, czy warunek podstawowy ma zastosowanie — jeżeli wybrano odpowiedni cel szczegółowy, ma on zastosowanie.</p>	<p>Art. 11 RWP</p>
15	Wycofany obowiązek sporządzania planów działania	<p>Warunki są ustalane od początku okresu programowania. Nie ma obowiązku określania i przedkładania planów działania, jeżeli warunki nie są spełnione na początku programu — warunki same w sobie stanowią podstawę działania. Powinno to przenieść nacisk ze sprawozdawczości na wdrażanie i zmniejszyć obciążenie administracyjne.</p>	<p>Art. 11 RWP</p>
16	Brak weryfikacji dodatkowości	<p>Ten wymóg techniczny polegał na szczegółowych obliczeniach i opracowywaniu odpowiadających im wytycznych. Wymagał on od państw członkowskich i Komisji angażowania wielu zasobów. Obecnie został wycofany.</p>	<p>Brak przepisu</p>

IV. Szybsze i bardziej strategiczne programowanie, aby umożliwić szybkie i proste rozpoczęcie wdrażania

17	Jedna warstwa mniej w procesie	Koniec ze wspólnymi ramami strategicznymi — jedna warstwa mniej w procesie programowania.	Brak przepisu
18	Jeden dokument strategiczny dla każdego państwa członkowskiego w celu ukierunkowania negocjacji	Umowa partnerstwa (UP) jest jednolitym dokumentem strategicznym obejmującym 7 funduszy podlegających zarządzaniu dzielonemu na szczeblu krajowym i określającym ustalenia dotyczące koordynacji pomiędzy tym i innymi instrumentami UE. Mniej szczegółów, krótszy opis, bardziej uporządkowane dane.	Art. 8 RWP
19	Brak zmian UP po wstępnym przyjęciu	UP będzie wyznaczać kierunek negocjacji programowych na samym początku, ale nie będzie później modyfikowana. W latach 2014–2020 wszelkie zmiany w programach musiały zostać odzwierciedlone w zmienionej UP — obciążenie administracyjne dla instytucji programu.	Art. 9 RWP
20	Przejrzystość od momentu przyjęcia wniosku Komisji	Szablony UP i programów, rodzaje interwencji, przydzielanie środków na walkę ze zmianą klimatu i wskaźniki zostały załączone do wniosków. Zapewnia to większą przejrzystość i czas na przygotowanie programów w formacie gotowym do przedłożenia.	Załączniki I, II do RWP oraz załączniki I i II do EFRR
21	Mniej tekstu i większa koncentracja w UP	W UP wymagane są wyłącznie kluczowe informacje, podane w formie ustrukturyzowanej.	Art. 8 RWP
22	Brak nakładających się obszarów UP i programów	Brak nakładających się obszarów między treścią UP i programów (np. warunki podstawowe lub analizy będą uwzględniane jedynie w programach, a nie w UP).	Art. 8, 17 RWP i załączniki II, V, VI
23	Dwa procesy, jedno zgłoszenie	UP można składać wraz z odpowiednim corocznym krajowym programem reform (w odpowiednim czasie).	Art. 7(3) RWP
24	Mniejsze obciążenie pod względem dokumentacji	UP można włączyć do pierwszego złożonego programu.	Art. 7(4) RWP
25	Krótsze programy o ulepszonej strukturze	Tekst programów będzie „lżejszy” i będzie koncentrował się na osiągnięciu celów i przydziałach w ramach poszczególnych funduszy. Informacje są wymagane tylko raz w kontekście praktycznym — można uniknąć długich powtarzających się opisów.	Art. 17 RWP i załączniki V oraz VI

26	Usprawniona logika interwencji	Logika interwencji będzie koncentrować się na ogólnych celach polityki i celach szczegółowych. Wszystkie wskaźniki i rodzaje interwencji są na jednym poziomie — tylko cel szczegółowy (brak rozłożenia na priorytety i cele szczegółowe, tak jak w przeszłości).	Art. 17 RWP
27	Brak decyzji Komisji w sprawie nieznacznych przesunięć środków finansowych w ramach programu	Większa elastyczność w zakresie drobnych zmian finansowych w programie — przesunięcie do 5% alokacji finansowych dla priorytetu w ramach tego samego funduszu i programu (z ogólnym pułapem 3% alokacji dla programu) nie wymaga modyfikacji programu.	Art. 19(5) RWP
28	Drobne zmiany i poprawki nie wymagają decyzji Komisji	Modyfikacje danych dotyczących instytucji odpowiedzialnych za realizację programu oraz zmiany redakcyjne i korekty błędów pisarskich mogą być teraz wprowadzane bezpośrednio przez państwa członkowskie.	Art. 19(6) RWP
29	Brak oddzielnej procedury dotyczącej dostosowania	Połączenie procesu dostosowania technicznego z przeglądem wyników w 2025 roku.	Art. 14(2) RWP
30	Zachęcanie do korzystania z uproszczonych form kosztów od samego początku	Specjalne szablony dołączone do modelu programu w RWP, które mogą (opcjonalnie) kierować dyskusją na temat uproszczonych form kosztów w ramach programowania. Powinno to również skutkować łatwiejszym i szerszym stosowaniem tych opcji. Nie ma potrzeby podejmowania oddzielnej decyzji, ponieważ jest ona uwzględniona w decyzji dotyczącej programowania. Korzystanie z form kosztów uproszczonych może zmniejszyć całkowite koszty administracyjne o około 25%.	Art. 88 RWP Załącznik V do RWP
31	Promowanie korzystania z finansowania niezwiązanego z kosztami	Specjalne szablony dołączone do modelu programu w RWP, które ułatwiają wykorzystanie finansowania niezwiązanego z kosztami. Powinno to również skutkować łatwiejszym i szerszym stosowaniem tej opcji.	Art. 89 RWP Załącznik V do RWP

V. Narzędzia terytorialne — prostszy projekt dostosowany do sytuacji lokalnej

32	Specjalny cel polityki — rozwinięcie narzędzi z okresu 2014–2020	Istniejące struktury programowania i wdrażania mogą być kontynuowane, w tym rozwój lokalny kierowany przez społeczność (CLLD) i zintegrowane inwestycje terytorialne (ZIT) ustanowione w latach 2014–2020. Wybór jednego dedykowanego celu polityki oznacza mniejszą liczbę celów szczegółowych i ułatwienie korzystania ze wskaźników. Narzędzia terytorialne wykorzystywane w ramach celu polityki 5 mogą łączyć działania finansowane w ramach wszystkich innych celów polityki, co umożliwi zastosowanie prawdziwie wielosektorowego zintegrowanego podejścia dostosowanego do lokalnego kontekstu.	Art. 4(1) lit. e), art. 22–27 RWP Art. 8–9 EFRR/FS
33	Jasność wymagań i bardziej przystępna treść	O wiele krótsze przepisy dotyczące CLLD oraz ZIT. Określenie kluczowych wymagań w rozporządzeniach i uznanie krajowych narzędzi terytorialnych.	Art. 22–28 RWP Art. 8–9 EFRR/FS
34	Wykorzystanie skutecznych narzędzi krajowych	Po raz pierwszy można wykorzystać istniejące narzędzia terytorialne w państwach członkowskich na potrzeby realizacji celu 6% w zakresie zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich.	Art. 22 lit. c) RWP
35	Te same zasady dla wszystkich narzędzi terytorialnych	Wspólne podejście do wszystkich narzędzi terytorialnych, obejmujące różne terytoria z określonym minimalnym zestawem wymagań dla strategii terytorialnych.	Art. 22–23 RWP
36	Klarowność statusu władz lokalnych	Prostsze zasady dotyczące statusu władz lokalnych; wyjaśnienie, kiedy wymagany jest status „instytucji pośredniczącej”.	Art. 23(4) RWP
37	Jasny cel w zakresie zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich, gwarantujący większą elastyczność	Proces przydzielania środków uwzględnia wszystkie interwencje w ramach instrumentów terytorialnych skoncentrowanych na obszarach miejskich.	Art. 23 RWP i art. 9 EFRR
38	Wiele funduszy — jeden zbiór zasad dla CLLD	Podczas korzystania z CLLD możliwe jest wybranie funduszu „wiodącego” i przestrzeganie wyłącznie zasad mających do niego zastosowanie.	Art. 25(4–6) RWP
39	Spójne podejście do polityki miejskiej	Jednolity instrument, europejska inicjatywa miejska, zastąpi kilka różnych instrumentów i inicjatyw w obszarze polityki miejskiej.	Art. 10 EFRR/FS
40	Uproszczenie struktury na potrzeby realizacji celu 6%	CLLD, ZIT i kwoty zaplanowane w ramach celu polityki 5 zaliczają się na poczet realizacji celu.	Art. 22 RWP i art. 9 EFRR

VI. Prostsze wdrażanie — szybsze i prostsze uzyskiwanie wyników

41	Brak szczegółowych zasad i procedur w przypadku dużych projektów	Wycofano procedury dla dużych projektów: zatwierdzenie przez Komisję nie będzie wymagane w przypadku żadnych konkretnych projektów.	Brak przepisów
42	Brak szczególnych zasad dotyczących inwestycji przynoszących dochody poza zasadami pomocy państwa	Szczegółowe zasady dotyczące inwestycji przynoszących dochody nie są już częścią ram prawnych (choć oczywiście państwa członkowskie będą musiały przestrzegać obowiązujących zasad pomocy państwa). Oczekuje się, że środek ten zmniejszy całkowite koszty administracyjne o około 1%.	Brak przepisów
43	Rozszerzone zastosowanie uproszczonych form kosztów	Zamiast zwrotu rzeczywistych wydatków w oparciu o faktury, płatności będą coraz częściej oparte na zryczałtowanym zwrocie kosztów, stawkach jednostkowych lub kwotach ryczałtowych. Uproszczone formy kosztów są dodatkowo wspierane poprzez upraszczanie zasad i metod obliczeniowych, udostępnianie większej liczby gotowych rozwiązań i wprowadzenie wymogu ich stosowania w przypadku operacji dotyczących niewielkich kwot. Uproszczone formy kosztów nie tylko ograniczają biurokrację, ale także zmniejszają ryzyko popełnienia błędów.	Art. 48–51 RWP
44	Nowa opcja: finansowanie niepowiązane z kosztami / odejście od faktur	Płatności Komisji na rzecz państwa członkowskiego lub regionu są uzależnione od osiągnięcia wstępnie ustalonych rezultatów/produktów końcowych lub zakończenia działań bądź procesów w ramach polityki. Ta opcja stanowi kontynuację „płatności opartych na spełnieniu warunków” wprowadzonych na mocy rozporządzenia Omnibus. Oznacza to radykalne uproszczenie wdrażania, ponieważ pozwala na skupienie się na śledzeniu rezultatów i wyników projektów, grup projektów lub programów zamiast na monitorowaniu kosztów i zwrotów kosztów oraz przeprowadzaniu kontroli poszczególnych projektów.	Art. 46 RWP
45	Koszty pomocy technicznej zwracane odpowiednio do postępu realizacji	Pomoc techniczna będzie zwracana proporcjonalnie do postępów we wdrażaniu, z zastosowaniem finansowania ryczałtowego. W przypadku EFRR i Funduszu Spójności zwrot kosztów z Komisji zostanie zwiększony o stawkę ryczałtową w wysokości 2,5% w celu pokrycia wydatków na pomoc techniczną, a w przypadku EFS+ będzie to 4% (5% na program na rzecz zwalczania trudności materialnych). Ponadto państwa członkowskie lub regiony mogą podejmować dodatkowe działania w zakresie pomocy technicznej w celu dalszego wzmocnienia zdolności władz krajowych, regionalnych i lokalnych, a także beneficjentów.	Art. 31 RWP Art. 32 RWP

46	Kwalifikowalność VAT	Bardziej przejrzyste i prostsze zasady dotyczące kwalifikowalności podatku VAT — pełna kwalifikowalność w przypadku projektów o wartości poniżej 5 mln EUR, wyłączenie kwalifikowalności powyżej tej kwoty. Brak szarej strefy dotyczącej możliwości zwrotu/odliczenia.	Art. 58(1) RWP
47	Wydatki i projekty poza państwem członkowskim	Projekty mogą być realizowane poza państwem członkowskim — i poza Unią — pod warunkiem, że przyczyniają się do realizacji celów programu.	Art. 57(4) RWP
48	Obliczenia wydatków w przypadku projektów, które obejmują różne kategorie regionów	<p>W przypadku EFRR proponuje się uproszczone, proporcjonalne podejście do wykorzystania funduszy, aby ułatwić realizację projektów i zarządzanie nimi w różnych kategoriach regionu. Pomoże to w szczególności we wdrażaniu projektów obejmujących całe terytorium państwa członkowskiego.</p> <p>W przypadku EFS+ operacje muszą być korzystne dla programu. W związku z tym państwa członkowskie mają swobodę w przydzielaniu wydatków w całości do jednej z kategorii regionów w priorytecie lub mogą stosować je proporcjonalnie, jeżeli program obejmuje więcej niż jedną kategorię regionów.</p>	Art. 57(3) RWP
49	Prosty system transferu między funduszami i instrumentami	Elastyczny, prosty mechanizm transferu umożliwiający zapewnienie skutecznego wsparcia tam, gdzie jest to wymagane. Można unikać złożonych problemów wynikających z łączenia funduszy — stosuje się jeden zestaw przepisów (dotyczących funduszu lub instrumentu przejmującego).	Art. 21 RWP
50	Do integracji instrumentów UE zastosowano koncepcję „Pieczęci doskonałości”.	Projekty, które nie mogą być wspierane z powodu braku dostępnych funduszy w ramach instrumentu zarządzanego centralnie (w szczególności programów „Horyzont Europa”, LIFE+ lub ERASMUS+), mogą być wybierane przez instytucję zarządzającą i finansowane na tych samych warunkach (w tym dotyczących pomocy państwa) co projekty wspierane za pośrednictwem odnośnego instrumentu UE. W przypadku takich projektów nie ma potrzeby organizowania kolejnego zaproszenia do składania wniosków lub przeprowadzania procesu selekcji.	Art. 67(5) RWP

VII. Zarządzanie, kontrola i audyt — prostszy i proporcjonalny system z dużym zaufaniem do systemów krajowych

51	Wycofanie procedury wyznaczania	<p>Uproszczone „wyznaczanie” organów. Po 2020 r. systemy będą w dużej mierze „przenoszone” na następny okres programowania, bez konieczności poddawania programów nowym procesom wyznaczania.</p> <p>Pewność będzie nadal uzyskiwana dzięki wczesnym audytom systemów. Wdrożenie ma się przyczynić do szybszego rozpoczęcia kolejnego okresu programowania.</p>	Art. 72(1) RWP
52	Zmniejszenie liczby kontroli	<p>Bardziej proporcjonalne podejście do kontroli zarządczych, polegające na tym, że kontrole zarządcze oparte są na ryzyku, a nie na sprawdzaniu wszystkich operacji.</p> <p>Jest to istotne zmniejszenie obciążenia związanego z kontrolą, umożliwiające łączną redukcję kosztów administracyjnych o 2–3% w przypadku funduszy polityki spójności.</p>	Art. 68(2) RWP
53	Bardziej proporcjonalne podejście do audytów	<p>Uproszczone wymogi audytowe i mniej obciążeń dla programów z dobrymi wynikami i prawidłowo działającymi systemami zarządzania i kontroli. Wybór programów „niskiego ryzyka” opiera się na obiektywnych kryteriach.</p> <p>Liczba audytów obejmujących programy współpracy terytorialnej zostanie znacznie ograniczona poprzez wprowadzenie wspólnej próby audytowej dla programów europejskiej współpracy terytorialnej wybieranych przez Komisję.</p>	Art. 77–79 RWP
54	Ustalenia dotyczące pojedynczego audytu	<p>Komisja przeprowadzi audyt wyłącznie instytucji audytowej, jeżeli jej opinia będzie wiarygodna, a państwo członkowskie będzie współpracować z Prokuraturą Europejską.</p> <p>Projekty finansowane w ramach EFRR i Funduszu Spójności o wartości poniżej 400 000 EUR kwalifikowalnych kosztów i projekty EFS o wartości poniżej 300 000 EUR będą audytowane tylko raz przed zakończeniem. Inne projekty będą audytowane tylko raz na rok obrachunkowy.</p>	Art. 74 RWP
55	Uprozczone zatwierdzanie rozliczeń	<p>Wydatki na rachunkach są rozliczane przez instytucje audytowe państw członkowskich. Brak obowiązku składania „zgłoszeń zerowych” w przypadku, gdy nie złożono wniosków o płatność w danym roku obrotowym.</p>	Art. 92–96 RWP
56	Uproszczony szablon rachunków i wniosków o płatność	<p>W przypadku rachunków i wniosków o płatność wymagane jest podanie mniejszej liczby informacji.</p>	Załączniki XIX–XX RWP
57	Jasno określony okres przechowywania dokumentów przez beneficjentów	<p>Prostszy i bardziej przejrzysty przepis dotyczący punktu początkowego i czasu przechowywania dokumentów. Dokumenty będą musiały być przechowywane przez okres pięciu lat, począwszy od końca roku, w którym instytucja zarządzająca dokonuje ostatniej płatności na rzecz beneficjenta.</p>	Art. 76 RWP

VIII. Instrumenty finansowe (IF) — prostsze i mniej szczegółowe przepisy

58	IF lepiej zintegrowane z procesem programowania	Przepisy dotyczące instrumentów finansowych są lepiej zintegrowane z procesem programowania i wdrażania od samego początku.	w ramach RWP
59	Usprawniona i zintegrowana ocena <i>ex-ante</i> zawierająca mniej elementów	Zmniejszenie liczby elementów objętych oceną <i>ex-ante</i> w celu większego skupienia na planowaniu strategicznym. Istniejące oceny <i>ex-ante</i> mogą podlegać przeglądowi i aktualizacji, prowadząc do szybszego uruchomienia IF. Ocena nieprawidłowości w funkcjonowaniu rynku, potrzeb inwestycyjnych i komplementarności z innymi formami wsparcia jest częścią analizy potrzeb w ramach programów.	Art. 17(3), art. 52(3) RWP
60	Wkład na rzecz InvestEU — połączenie zasobów UE w ramach jednego zbioru przepisów	Instrukcje zarządzające mogą decydować na etapie UP o wniesieniu wkładu do instrumentu InvestEU i wdrożyć swoje instrumenty finansowe poprzez cztery obszary polityki, wykorzystując mechanizm gwarancji budżetowej na szczeblu UE: zwiększony efekt dźwigni, lepsza komplementarność, zwiększone pokrycie ryzyka, większe korzyści skali, mniejsze obciążenie administracyjne, uproszczone ramy rozliczalności. Obowiązujące zasady odpowiadają przepisom dotyczącym instrumentu InvestEU — wyeliminowanie złożoności wynikającej z wielości różnorodnych przepisów.	Art. 10 RWP
61	Bardziej elastyczne połączenie dotacji z instrumentami finansowymi	Pomoc w formie dotacji może często stanowić kluczowy czynnik umożliwiający inwestowanie w zakresie IF. W okresie 2014–20 wymagało to dwóch oddzielnych operacji. Dotacje i instrumenty finansowe można będzie łączyć w jednej operacji zgodnie z zasadami operacji IF. Podmioty świadczące usługi finansowe będą mogły również udzielać dotacji (zarówno dotacji inwestycyjnych, jak i dotacji na wsparcie przygotowania inwestycji)	Art. 52(5) RWP
62	Prostsze zasady dotyczące kosztów zarządzania i opłat	Uproszczone zasady dotyczące kosztów zarządzania i opłat przy zachowaniu ich wydajności w celu zachęcenia do efektywnego zarządzania.	Art. 62(3) RWP
63	Usprawnione wnioski o płatności	Znacznie uproszczono zasady dotyczące płatności przy jednoczesnym zachowaniu najważniejszego związku między płatnościami a instrumentami finansowymi i odpowiadającymi im wypłatami dla ostatecznych odbiorców.	Art. 85-86 RWP
64	Bardziej przejrzyste zasady dotyczące powtórnego wykorzystania funduszy	Zasady dotyczące ponownego wykorzystania zwracanych środków finansowych zostały uproszczone i są bardziej przejrzyste. Umożliwia to płynniejszy przepływ i przejście z jednego okresu programowania do następnego.	Art. 56 RWP
65	Jeden system sprawozdawczy dla wszystkich form finansowania	Różne strumienie sprawozdawczości zostaną zintegrowane, a sprawozdawczość w zakresie poszczególnych IF zostanie wyeliminowana. Instrumenty finansowe są tylko jednym z narzędzi realizacji, m.in. w celu osiągnięcia celów programu, a zatem mogą podlegać ogólnym zasadom sprawozdawczości i nadzoru.	Art. 37 RWP
66	Uproszczony system zapewnienia dotacji i instrumentów finansowych	Uproszczony system ogólnego audytu integruje dotacje i operacje IF oraz zwiększa przejrzystość w zakresie audytów FI.	Art. 75 RWP

IX. Monitorowanie i ocena — częstsze, ale mniej skomplikowane raportowanie, uproszczone przepisy

67	Brak obowiązku przeprowadzania oceny <i>ex ante</i>	Ocena <i>ex ante</i> przyszłych programów jest opcją, a nie obowiązkiem.	Brak przepisu
68	Sprawozdania w czasie rzeczywistym zamiast sprawozdań rocznych	<p>Częste elektroniczne przekazywanie najbardziej aktualnych informacji i danych, które zostaną wprowadzone do platformy otwartych danych.</p> <p>Obciążenie administracyjne związane z monitorowaniem i sprawozdawczością zostanie radykalnie ograniczone, a dialog polityczny między kluczowymi partnerami — Komisją, państwami członkowskimi i komitetem monitorującym — będzie lepiej zorganizowany, bardziej przejrzysty i skoncentrowany na rozwiązywaniu wszelkich problemów związanych z wdrażaniem. Eliminacja rocznych sprawozdań z wdrażania i raportów o postępach.</p>	<p>Art. 37 RWP</p> <p>Art. 35 oraz 36 RWP</p>
69	Pojedynczy zestaw wskaźników; większy zasięg dzięki wspólnym wskaźnikom	<p>W przyszłości wszystkie wskaźniki stosowane w programach będą stanowić część ram wykonania. Proponowane wspólne wskaźniki produktu i rezultatu obejmą wysoki udział interwencji programowych — brak obowiązku posiadania wskaźników specyficznych dla programu.</p> <p>W przypadku EFS+: zmniejszona liczba wskaźników dotyczących ogólnego wsparcia z EFS+, wykorzystanie rejestrów zawierających dane, wykorzystanie wiarygodnych szacunków opracowanych przez beneficjentów w odniesieniu do niektórych wskaźników, zgłaszanie wskaźników wyników istotnych dla danej operacji.</p>	<p>Art. 12–13 RWP</p> <p>Art. 7 EFRR</p> <p>Art. 15 ESF+ i załącznik I ESF+</p>
70	Odejście od rezerwy wykonania	Eliminuje to sztywność i złożoność związaną z zarządzaniem 6% przydziałów odkładanymi w tabelach finansowych.	Brak przepisu

X. Interreg — jednolita zintegrowana struktura regulacyjna dostosowana do konkretnego kontekstu współpracy

71	Bardziej przyjazny dla użytkownika, kompleksowy akt prawny	Przeniesiono całe artykuły/rozdziały z RWP do rozporządzenia w sprawie EWT. Dzięki temu akty prawne dotyczące programu Interreg są bardziej wszechstronne, a ich elementy są łatwiejsze do przestrzegania.	Rozporządzenie w sprawie EWT (Interreg)
72	Bardziej proporcjonalne podejście do audytów w przypadku programów Interreg	Z uwagi na ogólnie niższe poziomy błędów wykrywane w programach EWT liczba audytów obejmujących programy współpracy terytorialnej zostanie znacznie zmniejszona poprzez wprowadzenie wspólnej próby audytowej dla programów Interreg. Dzięki temu w przypadku wielu programów Interreg działania kontrolne zostaną znacznie ograniczone.	Art. 48(1) EWT (Interreg)
73	Włączenie współpracy poza UE	Współpraca z krajami innymi niż państwa członkowskie UE jest w pełni zintegrowana z pięcioma komponentami rozporządzenia Interreg, co zapewnia kompleksowe ramy współpracy na granicach wewnętrznych i zewnętrznych.	Rozporządzenie w sprawie EWT (Interreg)
74	Usprawnianie funduszy morskich i transgranicznych	Współpraca transnarodowa i morska są zintegrowane z komponentem 2 i wspierają odpowiednią strategię makroregionalną. Rozporządzenie Interreg zapewnia dużą elastyczność w zakresie sposobu organizacji morskiej dwustronnej współpracy transgranicznej w ramach szerszego programu współpracy na morzu, rezygnując z wprowadzania przepisów dotyczących ustanawiania programu podrzędnego, powoływania określonego komitetu sterującego, określania zasad współpracy i wymogów dotyczących partnerstw transgranicznych (tylko z dwóch krajów uczestniczących).	Art. 3(2) EWT
75	Interreg — jedna marka	Prosta nazwa obejmująca wszystkie wątki i inicjatywy promujące współpracę w Europie.	Art. 1 Interreg i całość
76	Zasady kwalifikowalności Interreg w jednym miejscu	Szczegółowe zasady kwalifikowalności w ramach programu Interreg zostały przeniesione z odrębnego aktu delegowanego do rozporządzenia w sprawie europejskiej współpracy terytorialnej, a zatem zostały one wyjaśnione z góry.	Art. 36–43 EWT
77	Zniesienie limitu na wydatki poza obszarem objętym programem	Zniesienie limitów na wydatki poza obszarem objętym programem eliminuje z systemu istotną sztywność i promuje prostsze i bardziej elastyczne ustalenia dotyczące współpracy.	Art. 57(4) RWP oraz art. 22(1) EWT (Interreg)
78	Fundusz małych projektów (SPF)	Proste ustalenia dotyczące wdrożenia w przypadku wyboru mniejszych projektów, o ile ogólna wartość funduszu małych projektów nie przekroczy 20 mln EUR lub 15% programu. Nie ma wymogu ustanowienia instytucji pośredniczącej w tym celu, a pewność prawna została zwiększona. Projekty w ramach SPF są określane jako „małe projekty”, a wdrażające je podmioty to „ostateczni odbiorcy”, a nie beneficjenci, co zmniejsza ich obciążenie administracyjne. Obowiązkowe korzystanie z form kosztów uproszczonych oznacza dalsze zmniejszenie obciążeń administracyjnych i obciążeń związanych z kontrolą dla ostatecznych odbiorców.	Art. 24 EWT
79	Uproszczony przegląd	Przeгляд programów EWT (Interreg) może być prowadzony w preferowanym czasie — nie ma obowiązku przeprowadzania przeglądów co roku ani ich organizacji w formie spotkania.	Art. 30 EWT (Interreg)
80	Europejski mechanizm transgraniczny (ECBM)	EBCM umożliwi państwom członkowskim uzgodnienie jednego zestawu norm/zasad stosowanych w projektach realizowanych w więcej niż jednym państwie członkowskim (tj. zasady jednego państwa członkowskiego mogą być stosowane w drugim państwie w odniesieniu do wspólnego projektu).	ECBM